

Ἄναφορὰ εἰς μίαν ἀκραίαν «Ἐπιστολὴν»

Κανονικὰ καὶ Ἐκκλησιολογικὰ Ζητήματα

Πρὸς τὸν
Κον Φ.Μ.Π.
Ἱεροκήρυκα
.....

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῇ 19ῃ Ἰουνίου 2002 ἐκ. ἡμ.
Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα

Ἀξιότιμε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ κ. Π.:

Εὐχόμεθα ταπεινῶς εἰρηνικὸν καὶ εὐλογημένον νὰ εἶναι τὸ στάδιον τῶν Ἀγίων Νηστειῶν, αἱ δὲ πρεσβεῖαι τῶν Ἀγίων καὶ Πανευφύμων Ἀποστόλων νὰ δίδουν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὁμοφροσύνην καὶ ἐνότητα.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανός, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, Σᾶς εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς **«Β' Ἐπιστολῆς»** Σας, ἡ ὁποία δὲν φέρει χρονολογίαν συντάξεως, μὲ τὸν τίτλον: **«Ὁρθοδοξία ἢ Θάνατος. Πρὸς πάντας τοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Πατρίου Ἐορτολογίου»** (σελίδες: 1-12).

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἐμελετήθη προσεκτικῶς καὶ ἐφ' ὅσον προτρέπετε τοὺς παραλήπτας τῆς νὰ Σᾶς ἀπαντήσουν, παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε τὴν διατύπωσιν ὀρισμένων ἀπόψεών μας ἐν πνεύματι καλῆς προαιρέσεως καὶ φιλαδελφίας, πάντοτε δὲ *«πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας»* (Ἐφεσ. δ' 29), πρεσβεῖαις τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων.

Α'.

1. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μᾶς συγχωρηθῇ μία θεμελιώδης διαπίστωσις, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀντιπαρέλθωμεν: ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας τοὺς δύο πρώτους θεολογικοὺς Λόγους, *ΚΖ'-ΚΗ'*, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου, μὲ τοὺς ὁποίους ἀναλύονται αἱ προϋποθέσεις τοῦ θεολογεῖν καὶ διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ἅγιος ἀνεδείχθη κυριολεκτικῶς ὁ *Θεολόγος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Θεολογίας*, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἰς τὸ

κείμενό Σας δὲν διεπιστώσαμεν οὐσιαστικὴν θεολογικὴν σκέψιν, βάσει τῆς Συνοδικῆς καὶ Πατερικῆς Παραδόσεως.

2. Εἶναι ἐνδεικτικόν, ὅτι εἰς τὰς δώδεκα σελίδας τῆς **«Β΄ Ἐπιστολῆς»** Σας ὑπάρχει **πωχεῖα Ἀγιογραφικῶν καὶ Πατερικῶν ἀπόψεων**, τῶν ὁποίων ἡ ἑρμηνευτικὴ Σας προσέγγισις ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ πεισθῇ ὁ ἀναγνώστης Σας, ὅτι θεμελιώνουν τὰς ὑποστηριζομένας ἀπόψεις Σας.

3. Ἐπὶ τοῦ θέματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεσθε **ὄχι ἐπιτυχῶς** καὶ ἐπιμένετε μὲ **ὑπερβάλλοντα καὶ ἀδιάκριτον ζῆλον**, ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὁμιλήσει καὶ δὲν ἐρευνᾷ τώρα διὰ νὰ εὑρεθῇ λύσις, οὔτε βεβαίως εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδεχθῇ τὴν **αὐθαίρετον ὅλως ἄποψίν Σας**, ὅτι δῆθεν *«ἡ λέξις οἰκονομία εἶναι παράγωγον τῆς τότε ἐπικρατούσης καταστάσεως καὶ καμμίαν ἀξίαν δὲν ἔχει σήμερον»* (σελ. 3).

4. Εἰς τοιαύτης σοβαρότητος ζητήματα, ὡς εἶναι ὁ *τρόπος εἰσδοχῆς πρῶν αἵρετικῶν δι' ἀκριβείας ἢ οἰκονομίας*, αἱ τυχόν ἀπλουστεύσεις καὶ ἀνέριστοι ἀπόψεις πλήττουν τὴν Συνοδικὴν καὶ Πατερικὴν Παράδοσιν, ἐφ' ὅσον αἱ τοιαῦται ἀπόψεις ἔστω καὶ ἀνεπιγνώστως ἐμπίπτουν εἰς *«πατρομαχίαν»* καὶ *«θεομαχίαν»*, κατὰ τὴν ὅλως ἀνεπίτρεπτον προσπάθειαν νὰ μὴ γίνουν ἀποδεκτὰ ἀπεριέργως *«τὰ τῶν θείων Πατέρων» «διδάγματα τε καὶ παραγγέλματα»* (Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου, PG τ. 99, σελ. 1064D καὶ 1484D).

5. Αἱ γενικότητες καὶ ὑπερ-ἀπλουστεύσεις τῶν θεολογικῶν ζητημάτων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἦσαν ἀνεκαθεν ἓνας μόνιμος πειρασμός, ὁδηγοῦσαι εἰς ἀκραίας ἀπόψεις καὶ καταστάσεις, προήρχοντο δὲ κυρίως ἀπὸ τοὺς ἀνεπιτρέπτως ἀγνοοῦντας *«τὰς οἰκονομίας καὶ τοὺς σκοποὺς»* τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ταράσιος, ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τῶν δὲ αὐτῇ τὰς **«Πατερικὰς φωνὰς οὐδέπω ἀνέγγων, εἰ δὲ καὶ ἀνέγγων, παροδευτικῶς ἀνέγγων, οὐκ ἐρευνητικῶς»**, κατὰ τὴν Ζ' Ἁγίαν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον (Σ.Μ.Π.Σ., τ. Β', σελ. 741α καὶ 838α).

Β΄.

1. Ἡ **παρθεώρνησις ἐκ μέρους Σας** τῆς Συνοδικῆς καὶ Πατερικῆς Παραδόσεως, ἡ ὁποία Σὰς ἔχει ὁδηγήσει εἰς μίαν ὑπερ-ἀπλουστευτικὴν θεώρνησιν τοῦ ἀνωτέρω φλέγοντος ζητήματος, δὲν μᾶς ἐκπλήσσει βεβαίως, διότι τὴν ἔχομεν ἄλλωστε συναντήσῃ καὶ εἰς τὸν ζηλωτὴν μαθητὴν τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου, τὸν Ναυκράτιον, ὁ ὁποῖος ἀδυνατῶν νὰ διακρίνη ποῖοι ἐκ τῶν αἵρετικῶν βαπτίζονται, ποῖοι χρίονται καὶ ποῖοι δίδουν Ὁμολογίαν Πίστεως, ὑπεστήριζε γενικῶς *«τοὺς ἀπὸ αἵρετικῶν*

χειροτονηθέντας ἢ βαπτισθέντας, οὔτε κληρικούς εἶναι δυνατόν οὔτε πιστούς» (PG τ. 99, στλ. 1052D), ἀλλ' ὁ Ὅσιος Θεόδωρος ἀνέλυσε εἰς αὐτὸν λεπτομερῶς τὴν «κοινὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας» (Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου).

2. Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, δεχομένη εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τοὺς μετανοοῦντας ἐνεργεῖα αἰρετικούς, **δὲν βαπτίζει ἅπαντας:** ἄλλους βαπτίζει, ἄλλους χρεῖ δι' Ἁγίου Μύρου καὶ ἑτέρους δέχεται δι' Ὁμολογίας Πίστεως (Λιβέλλου).

3. Ἡ στάσις αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι, τὰ ὑπὸ ἐνεργεῖα αἰρετικῶν ἢ σχισματικῶν τελούμενα μυστήρια, ἔστω καὶ ἂν εἶναι τυπικῶς/τελετουργικῶς ὀρθά, θεωροῦνται μὲν ὡς ἄκυρα ἀντικειμενικῶς, ἀλλ' ὅμως **οἶ καὶ παντελῶς ἀνυπόστατα.**

4. Τὰ μυστήρια αὐτὰ εἶναι ἀτελῆ, ἀνεπαρκῆ καὶ παραμεμορφωμένα, **χρῆζοντα τελειώσεως, ἐπανορθώσεως καὶ συμπληρώσεως,** κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν βεβαίως τῶν ἐνεργεῖα ἑτεροδόξων ἢ σχισματικῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

5. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται **εἴτε διὰ τῆς ἀκριβείας,** ὅποτε ἐπαναλαμβάνονται ἐξ ὑπαρχῆς, **εἴτε διὰ τῆς οἰκονομίας,** ὅποτε τὰ πρῶν νεκρά, ἀτελῆ καὶ ἄκυρα συμπληροῦνται καὶ τελειοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τοῦ Χρίσματος, ἀναζωογονούμενα καὶ καθιστάμενα οὕτως ἔγκυρα καὶ σωτήρια.

6. Πλήρη, ἀναλυτικὴν καὶ ἀναμφισβήτητον θεμελίωσιν τῶν θέσεων αὐτῶν δύνασθε νὰ εὑρῆτε εἰς τὰ ἀκόλουθα κείμενα, ὅχι δὲ μόνον εἰς τὰς Ὑμετέρας **ἔξ ἀναφορὰς τοῦ Ἱεροῦ Πηδάλιου** καὶ αὐτὰς ὅχι πλήρως καὶ ὀρθῶς ἐρμηνευόμενας:

α. Ὁσίου Νικοδήμου, Σχόλιον εἰς τὸν ΜΣΤ' Ἱ. Κανόνα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Ἱ. Πηδάλιον, σελ. 54-55, ἐν ὑποσημειώσει.

β. Ἀγίας ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 95ος Ἱ. Κανών.

γ. Ὁσίου Νικοδήμου, Ἑρμηνεία καὶ Σχόλιον εἰς τὸν 95ον Ἱ. Κανόνα τῆς Ἀγίας ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Ἱ. Πηδάλιον, σελ. 304-5, ἐν ὑποσημειώσει.

δ. Βαλσαμῶνος καὶ Ἀριστηνοῦ, Ἐξηγήσεις εἰς τὸν 95ον Ἱ. Κανόνα τῆς Ἀγίας ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Ρ.Π.Σ.Κ., τ. Β', σελ. 529-533 καὶ PG τ. 137, στλ. 841C-845C.

ε. Τιμοθέου Πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως, *Περὶ διαφορᾶς τῶν προσερχομένων τῇ παναγεστιάτῃ ἡμῶν πίστει*, PG τ. 86A, στλ. 69-73.

στ. Ἁγίου Ἀναστασίου Σιναΐτου, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, «Ἐρωτήσεις καὶ Ἀποκρίσεις», § ποτ', PG τ. 89, στλ. 712C.

z. Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου, Ἐπιστολὴ Μ', *Ναυκρατίῳ τέκνω*, E.L.I., PG τ. 99, στλ. 1052CD.

η. Ἁγίου Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλεως, *Ἐκ τοῦ Εὐχολογίου τοῦ Πατριαρχικοῦ*, PG τ. 100, στλ. 1317-1326.

θ. Θεοδώρου Βαλσαμώνος, Ἐρωτήσεις/Ἀπόκρισις ΛΒ' Μάρκου Ἀλεξανδρείας, P.P.S.K. τ. Δ', σελ. 473-4 καὶ PG τ. 138, στλ. 981B-984A (ἔδω ὡς ΚΘ').

ι. Ἰωάννου Καρμίρη, Δ.Σ.Μ., τ. Β', σελ. 1009-1011, Ἀθῆναι 1953 (Εἰσοδοκὴ Μονοφυσιτῶν [ιδίως τῶν Ἀρμενίων] καὶ Νεστοριανῶν).

ια. Παναγιώτου Ν. Τρεμπέλα, Δογματικὴ τ. Γ', σελ. 56-57, Ἀθῆναι 1961.

Γ.

1. Ἐχομεν ἀφήσει ὡς τελευταῖον τὸ **σοβαρώτατον θέμα** τῆς θέσεως τῶν ἐν τῇ αἵρέσει τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῇ καινοτομίᾳ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου εὐρισκομένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τόσοσ τῆς λεγομένης ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ τῶν ἄλλων Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν.

2. Ἡ Ἐλλογιμότης Σας διακηρῦσσει ὅτι δῆθεν ἅπαντες οἱ ἐν λόγῳ Χριστιανοὶ εἶναι **ἐνεργεῖα αἵρετικοί**, συνεπῶς ἀβάπτιστοι καὶ ἀχειροτόνητοι, προσερχόμενοι δὲ εἰς τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον θὰ πρέπει νὰ μὴ κρίνεται ἀπλῶς δι' Ἁγίου Μύρου, ἀλλὰ νὰ βαπτίζονται ἐξ ὑπ' ἀρχῆς.

3. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων δὲν ἀποδέχεται τὰς **ὄντως ἀκράϊας αὐτὰς θέσεις Σας**, τὰς ὁποίας βεβαίως ἐκφράζουν καὶ ἄλλοι τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, οὔτε καὶ τὰς **ἀκροτάτας ἀπολήξεις των**, ὅπως τὰς διατυπώνετε εἰς τὸ τέλος τῆς **«Β' Ἐπιστολῆς»** Σας, ὅτι δῆθεν τὸ ἐν τῷ Νέῳ Ἡμερολογίῳ Βάπτισμα *«ἔγινε ἀπὸ μέλη τῆς παγκοσμίου σατανικῆς ὀργανώσεως πὸν μισθοδοτοῦνται καὶ ἀποδέχονται ὑπὸ ἴσοις ὄροις τοὺς Χριστοκτόνους Ἑβραίους, τοὺς Μουσουλμάνους, τοὺς Βουδιστῆς, τοὺς Φράγκους, τοὺς σατανιστῆς... καὶ ἐν συνόλῳ 666 "ἐκκλησίεζ" ὡς ἰσότιμες τοῦ Ὑπερουσίου Μοναδικοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ»* (sic).

4. Σᾶς προτρέπομεν ταπεινῶς νὰ γίνετε μετριόφρων καὶ προσεκτικός, διότι τὰ κείμενα καὶ αἱ ἰδέαι Σας ἀφ' ἑνὸς Σᾶς ἐκθέτουν, ἀφ' ἑτέρου

ὀδηγοῦν τὴν Ἐλλογιμότητά Σας εἰς «*πατρομαχίαν*» καὶ «*θεομαχίαν*» καὶ ὀλοταχῶς εἰς «*ἔξοδον*» ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

5. Σᾶς ἀποστέλλομεν ἓνα κείμενον, τὸ ὁποῖον ἀναλύει τὸ σοβαρώτατον ζήτημα τῆς θέσεως τῶν **ἀκρίτων αἱρετικῶν** ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι ὅταν μελετήσετε αὐτὸ προσεκτικῶς, ἂν δὲν πεισθῆτε διὰ τὰς ἀπόψεις μας, τοῦλάχιστον θὰ εἴσθε μετριοπαθέστερος καὶ συνετώτερος εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ **καιρίου** αὐτοῦ θεολογικοῦ θέματος.

* * *

Ἄγαπῆτὲ ἐν Χριστῷ κ. Π.:

Ὁ «*νόμιμος*» χαρακτὴρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀπαιτεῖ **ποιότητα καὶ δυναμικότητα θεολογικῶν προτάσεων**, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὸ κείμενον τῆς «*Β' Ἐπιστολῆς*» Σας, ἀλλὰ **οὔτε κἂν φαίνεται ὅτι τὰς ὑποψιάζεσθε**, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου ταπεινῶς ἐκτιμῶμεν, ὅτι τὸ διάβημά Σας «*Ὁρθοδοξία ἢ Θάνατος*» δὲν λειτουργεῖ πρὸς **οἰκοδομὴν καὶ ἔνωσιν** τῆς Ἐκκλησίας, μᾶλλον δὲ πρὸς περαιτέρω **διαίρεσιν καὶ σύγχυσιν**.

Εἴθε ὁ Θεῖος Δομῆτωρ τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀποτρέψη τοῦτο καὶ νὰ δωρήσῃ **εἰρήνην καὶ ἐνότητα ἐν τῇ Ἀληθείᾳ τῆς Πίστεως**, νὰ ἀναδείξῃ δὲ ἅπαντας ἡμᾶς **διακόνους καταλλαγῆς καὶ θεραπείας**, πρεσβεΐαις τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἀμήν!

Ἐκ τῆς Γραμματείας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἐλάχιστοι ἐν Κυρίῳ
+ Ἀρχιμ. Κ.
+ Ἱερομ. Κ.